

• БУВАЛЬЩИНА

Верхолаз

БАГАТО акторів на новорічні свята підробляють Дідами Морозами. Тож при застільній зустрічі ми зазвичай жваво обмінюємося спогадами про незвичайні пригоди з нашої практики. Цього разу я опинився в центрі уваги, бо подібних випадків ні в кого ще не було.

Отримав я замовлення привітати співробітників однієї фірми. На мою бідку, головний менеджер фірми виявився креативним, як зараз модно говорити. Тобто людиною нестандартного мислення і відповідних дій. Йому забажалося, щоб я завітав до них не через двері, як всі нормальні Діди Морози. А як – він і сам не знав. Врешті-решт було вирішено, що я влізу через вікно офісу і таким чином несподівано з'явлюся перед учасниками святкового корпоративу фірми.

Перш ніж погодитись, я звернувся за порадою до знайомих майстрів-верхолазів, які запевнили, що нема проблем, вони мені допоможуть.

І справді допомогли. Навісили з даху будівлі вірвовки, застрахували мене й прикріпили до цих вірвовок. А потім сказали: "Давай! Відштовхнешся ногами від стіни, натиснеш на карабін і на метр опустишся вниз. І так далі..."

Повісив я на пояс мобільник, бо з'явитися у вікні повинен був точно за сигналом, і поліз. Будівля семи-

поверхова, мій офіс – на третьому. Ну, думаю, доберусь не поспішаючи до четвертого, а тільки-но сигнал надійде – я тут як тут. Та не так сталося, як гадалось. Десь між п'ятим і шостим моя борода зачепилася за карабін. Почав розплутувати і лише погіршив ситуацію. Зняв рукавиці, щоб зручніше було, але одну впустив. Плюнув спересердя й далі розплутую. Аж тут дзвінок. Головний менеджер уже кличе завітати, чи то пак, залетіти в офіс. Відповів йому, що зараз бороду відчеплю і через кілька хвилин буду власною персоною.

Ну, ясна річ, заспішив я, а проклята борода, як на зло, ще сильніше у вірвовках заплутується (якщо хтось гадає, що це проста справа, рекомендую самим спробувати).

Поки з бородою вовтузився – валянок з лівої ноги злетів. І вже внизу гепнувся на дах автомобіля. Спрацювала сигналізація, завилала сирена, народ почав збиратися. Глянув я вниз, а там усі сміються, хоча один чоловік не посміхається, а кулаком махає. Та все це я побіжно спостеріг, бо в той момент мене лише одне непокоїло: як бороду визволити з вірвовок?

Телефоную своїм верхолазам:
– Хлопці, спускайтеся на підмогу!
А вони відповідають:
– Не можемо! Ми один комплект

Запитаннячка

• Якщо виніс з хати сміття, то чи варто до неї повертатися?

• Звідки в нашому далеко не казковому житті так багато казкових дурнів?

вірвовок прихопили. А він тільки тебе витримає.

– І що ж мені тепер робити?
– Ріж!
– Ви з глузду з'їхали?! Я ж упаду!
– Це ти, мабуть, здурів! Свою бороду ріж!!!

– Зрозумів, – відповідаю і... випускаю телефон. Рука ж без рукавиці замерзла – не весна надворі.

Легко сказати – ріж! А чим різати?! Ні ножа немає, ні ножиць. Довелося зубами гризти. (Ви не пробували гризти бороду Діда Мороза? І не раджу це робити).

Хвилин через десять відгриз я половину бороди і продовжив спуск. Була домовленість, що вікно заздалегідь напіввідчинять, і мені буде достатньо лише злегка штовхнути його назовні. На жаль, я поспіхом не розрахував сили і так штовхнув вікно, що воно разом з рамою загуркотіло й задзеленчало всередину.

Хоча я так замерз, що від холоду посинів і цокотів зубами, однак спромігся весело й бадьоро вигукнути:

– З Новим роком, з новим щастям!

У відповідь почув відчайдушний жіночий зойк і переляканий вереск. Озираючись і побачив, що де-де, а тут мене точно не ждали. Поверхом помилюся, у медичний центр потрапив. І не просто в центр, а в гінекологічний кабінет.

Що було далі – то вже інша історія.

Юрій ТИМОФІЄНКО.
Дніпропетровська обл.

Мал. Олексія КОХАНА.

• І СМІХ І ГРІХ

Застільне

Вип'єм і вдруге наповним бокал, щоби ніхто нас нічим не злякав. Міцно тримаймо чарку в руці, ще приглубим до голубців. Кожен сусіду своєму налий в келих великий, в келих малий, в кухоль і квартиру, чарку й гранчак –

хай заіскриться радість в очах. По самі вінця, за поясок... Вип'ємо, хлопці, ще хоч разок меду-горілки, перцю-огня... Ех, перешилими ще на коня. Вип'єм-хильнемо, знову ковтнемо, ще похитнемо, мо'...

Василь ПРОСТОПЧУК.
Волинська обл.

Маленькі хитроці

Якщо ви хочете почастувати гостей заливною осетриною, то приготувати її можна просто і дешево. Візьміть мінтай, додайте до нього желатину – і заливайте гостям, що це осетрина.

Іронізми

- Нелегко змовчати, коли тебе нічого не запитують.
- Авторитет – не єгипетська піраміда: на піску не збудуєш.
- Як важко виправдати невинного!..
- Є чимало людей, які живуть чужим розумом краще, ніж десять розумних на свою зарплату.
- У кожного бур'яну своє поле діяльності.
- Були б прогнози, а погода буде.
- Життя людини – Божий дар, але дехто плутає його з яєчнею.
- Якщо хтось м'яко стелить, то, значить, для себе.
- Ризиковано йти за тими, хто наступає тобі на п'ятки.
- Розмовляючи однією мовою, досить часто не розуміють одне одного без перекладача.

Михайло ГЕНІН.
("Із записника").

Корисна порада (батькам)

Ваш син незв'язно щось белькоче? Він ледве тримається на ногах? Не може заснути без пляшки? Не хвилюйтеся і не переживайте: це все нормально, якщо вашому синові лише одинадцять місяців.

СЛОВНИК-ЖАРТІВНИК

ШТАБЕЛЬ – начальник штабу.
ШВЕЦІЯ – швейна фабрика.
ЧАРКА – чарівна жінка.
ЧЕРЕВИК – череватий чоловік.
ЦОКОЛЬ – годинник.

Богдан РАДИШ-МАРИНЮК.
Львівська обл.

КОМПАС – прилад, який заважає йти, куди очі бачать.
НАСУПИТИСЬ – наїстися супу.
НОТАРІУС – переписувач нот.
ПРИПІЧОК – недопечений хліб.
СИМЕЙНЕ ВОГНИЩЕ – газова плита.

Владислав СОЛОДЧЕНКО.
Сумська обл.

Мал. Петра КОЗИЧА.

– З нагоди року Собаки мене сьогодні хазяїн підмінює...

Народні цитатки

У магазині продавець міняє ціник на комп'ютері з 25 тисяч на 20 тисяч. Здивований покупець цікавиться:

– А чого це він раптом подешевшав?
– Так новорічні знижки вже закінчились.

***

Дружина говорить чоловікові:

– Слухай, тут щось трапилося з моїм мобільним телефоном! Я півгодини розмовляла зі своєю подругою і нічого не могла розібрати!

– А ви не пробували розмовляти по черзі?

***

– Сьогодні я вгощаю! Що ти хочеш – коньяк чи каву?
– Коньяк, поки кава звариться.

Реклама. Оголошення

"Акція! Дешево розпродуємо граблі, на які ще не наступала нога людини!"

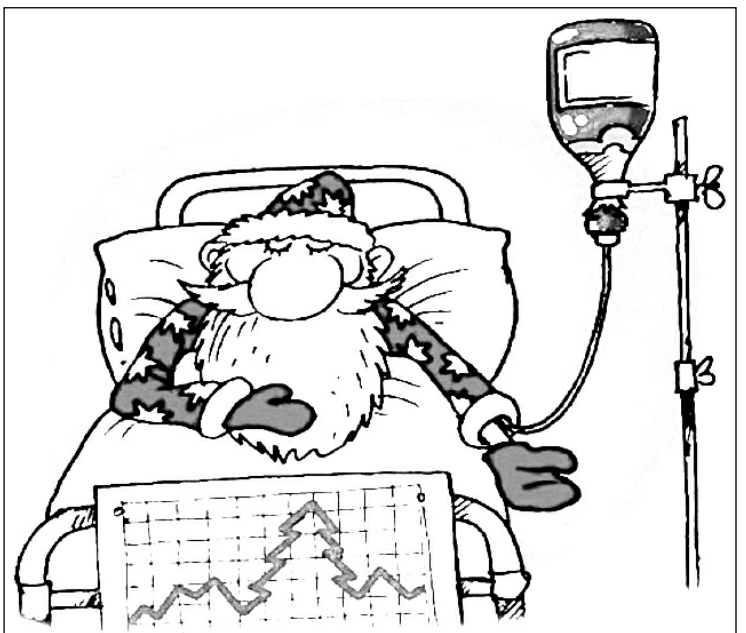
"Лікую невиліковні хвороби. Передоплата обов'язкова".

"Поверну чоловіка. Недорого. Тамара, забори свого дурня, він мені вже остогидів!"

"Запрошуємо всіх бажаючих на виставку дитячих підробок з пива, спирту й самогону в Будинку юнацької творчості".

"Спонсор боїв без правил – нектар "Лагідний".

Мал. Валентина ДУБІНІНА.

Архів "зорянського" гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua

• ЛІТЕРАТУРНА ПАРОДИЯ
НАТЩЕОКО

"Ти котишся у медопірви...
...як в мареві світлодошків...
...шукають тихі сльозоконі...
...бо натщеоко... ласкоповинь...
рсяноп'єш".

Василь РЯБИЙ.
(Уривки із одного сонета).

Я від твого віршостилу аж очманів, Рябовасилу. Оце модерн! Оце масштаб! Здоровобудь, Васильоряб! А ще редактороліт ти передай палкопривіт!

Василь МАРСЮК.
Одеська обл.